

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Βαθμὸς Ἀσφαλείας :

Βαθμὸς Προτεραιότητος :

·Αριθ. Γράμμ. 6.

·Αθῆναι. 2.6.1985.

198

Πρὸς

τὸ Ὑπουργεῖο Δημόσιας Τάξεως
(Ὑπηρεσία Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας
Διεύθυνση Β' - Τμῆμα IV)Ἐνταῦθα

Ἐπαναφέρομε τὸ ὑπ' ἀριθ. 9100/24-335345/16.11.1984 ἔγγραφο σας μὲ τὰ συνημμένα σ' αὐτὸς λοιπά ἔγγραφα, ἀπὸ τὸ συνδυασμὸν διποίων πρὸινοπτέων διατυπώνεται τὸ ἔρωτημα ἃν εἶναι ἀνυπόδειτος (ἢ ἀπλῶς ἄκυρος) ὁ γάμος μεταξὺ Ἑλληνίδας, χριστιανῆς δροσιδόδεου, μὲ Αἰγύπτιο, μούσουλμάνο, ὁ διπότος γάμος τελέσθηκε στὴν Αἴγυπτον. Πρεσβεία Ἀθηνῶν τῇν 29ῃ Μαΐου 1969 σύμφωνα μὲ τοὺς τέμπους τῆς Ἰσλαμικῆς Θρησκείας (χωρὶς ἱερολογία ἀπὸ ιερεα τῆς ἀνατολικῆς δροσιδόδεου Ἑκκλησίας). Στὸ ἔρωτημα αὐτὸν γνώμη μας εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

1. Τὸ νῦν τὸ ὑπότιτλο γάμου θὰ κρίθεται βάσει τῆς ισχύουσας νομοθεσίας κατὰ τὸ χρόνο τελέσεως του, ἢτοι θὰ κρίθεται βάσει τῆς νομοθεσίας πού ισχυε τῇν 29ῃ Μαΐου 1969 καὶ στὴ συνέχεια θὰ πρέπει νὰ ἐρευνηθεῖ ἃν ὑπάρχει μεταγενέστερη διάταξη, ἢ διποία νὰ εἶναι σχετική μὲ τὸ νῦν τὸ ὑπότιτλο γάμου.

2. Τὸ ζῆτημα ἃν ἡ ιερολογία του γάμου κατ' ἀρθρ. 1367 Ἀστ. Κωδ. (πρὶν ἀπὸ τὴν κατ' ἀρθρ. 1 τὸ N. 1250/1982 τροποποίησή του) συνιστοῦσε τύπο τῆς δικαιοπραξίας (ῶστε νὰ ἔχει ἐφαρμογὴ τὸ ἀρθρ. 11 τὸ N. Ἀστ. Κωδ.) ἢ ἀναγδτανε στὶς κατ' ἀρθρ. 13 τὸ N. Ἀστ. Κωδ. (πρὶν ἀπὸ τὴν κατ' ἀρθρ. 2 τὸ N. 1250/1982 τροποποίησή του)

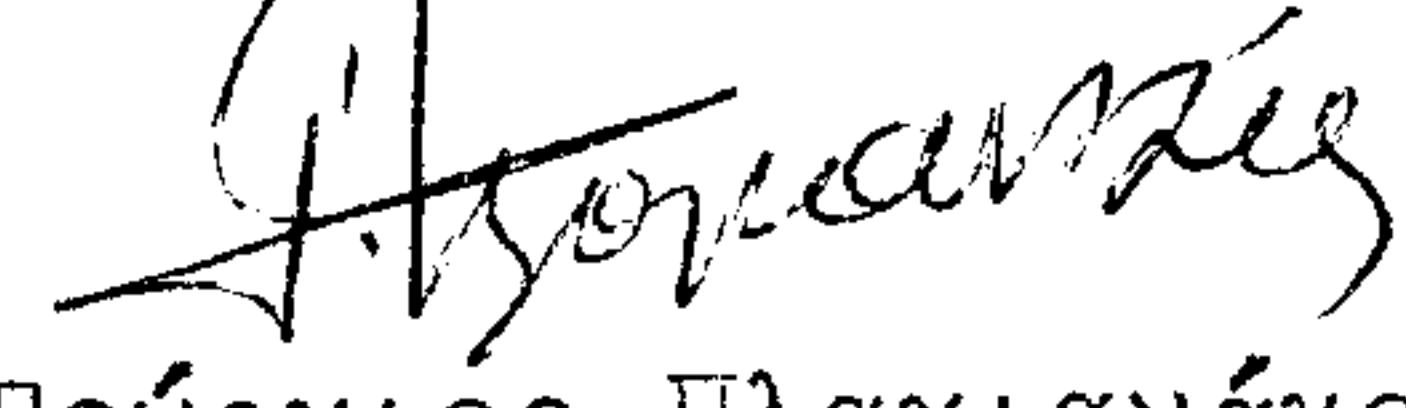
ούσιαστικές προϋποθέσεις τοῦ γάμου εἶχε διαιρέσει τή θεωρία (πρβλ. Μαριδάκη, 'Ιδιωτικό διεθνές δίκαιο, ξιδ.Β, 1968, τομ.Β, σελ.148, σημ.18). Η καρατούσα γνώμη δεχότανε ότι ή κατ' αρθρ.1367 Αστ.Κωδ. ιερολογία ἀναγότανε στίς κατ' αρθρ. 13 Αστ.Κωδ. ούσιαστικές προϋποθέσεις τοῦ γάμου ναὶ γι' αὗτό τοῦ λόγο τοῦ γάμου "Ελληνα δρυδόξου, ποὺ τελέσθηκε κατά τούς κανδνες ἀλλοδαῆτις πολιτεῖας, χωρὶς νά ιερολογηθεῖ ἀπὸ ιερέα τῆς ἀνατολικῆς δρυδόξης ἐκκλησίας, θέωρούσε ἀνυπόστατο (ὅπως δριζότανε τότε ἀπὸ τοῦ αρθροῦ 1367 Αστ.Κωδ.), εἴτε δι γάμος αὕτος εἶχε τελεσθεῖ στήν ήμεδαπή, εἴτε εἶχε τελεσθεῖ στήν ἀλλοδαπή (πρβλ. Μαριδάκη, ὅπου ἀνωτ., σελ.148, σημ. 19α, "Ελλη Κρίσπη-Νικολετοπούλου", Νομ.Βήμα 15, σελ.155 ἐπ., ὅπου ναὶ παραπομπές σε πλούσια θεωρία ναὶ νομόλογία, στίς διποτες παραπομπές πρόσθεσε ἀκριμη ναὶ τίς ἐξῆς: Τούση, Οικογένειακόν Δίκαιον, ξιδ.Δ, 1979, τόμ. Β, παρ.274, σημ.8, σελ. 407-408 ναὶ τίς ἔκει περαιτέρω παραπομπές, πρβλ. ἀκριμη Εφ.Αθ.6474/1978, ΝοΒ 27,965, Πρωτ. Αθ.1745/1980, ΝοΒ 28, 2049 ναὶ τίς ἔκει περαιτέρω παραπομπές). Υποστηρίχθηκε ὅμως ἀπὸ τὸν Καθηγητή Γεωργ. Μαριδάκη (στή δεύτερη ξιδοση τοῦ ίδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου" τοῦ 1968) ἡ ἀποφη δτι ποτέ αρθρ. 1367 Αστ. Κωδ. (ὅπως ίσχυε πρίν ἀπὸ τήν κατ' αρθρ.1 τοῦ Ν. 1250/1982 τροποποίησή του) ἔχει ύπδη γάμους τελούμενους στὸ ἔδαφος τῆς "Ελληνικῆς Πολιτεῖας" ναὶ ἐπομένως γάμος "Ελληνα δρυδόδεξου, ποὺ τελέσθηκε στὸ ἔδαφος ἀλλοδαπῆς πολιτεῖας, σύμφωνα μὲ τὸ δίκαιο τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτεῖας, ἀλλά χωρὶς τήν κατ' αρθρ.1367 Αστ.Κωδ. ιερολογία, εἰναὶ ὅχι ἀνυπόστατος, ἀλλά ἀπλῶς ἀκυρος ναὶ συγεπῶς παράγει τά ἀποτελέσματα ἐγκριθοῦ γάμου, μέχρις ὅτου ἀκυρωθεῖ μὲ δικαστική ἀπόφαση, σύμφωνα μὲ τοῦ αρθροῦ 1376 Αστ.Κωδ. (Μαριδάκη, ὅπου ἀνωτ.σελ.148 ἐπ.).

πρβλ. ιαί A.Π.1723/1980, ΝοΒ 29, 1217).

3. 'Ενόψη τής ώς άνω διχογνωμίας διποιτάει πρατική σημασία τό ζήτημα άν ο ώς άνω (στο διατυπούμενο έρώτημά σας) γάμος τής 'Ελληνίδας μέ μουσουλμάνο, πού τελέσθηε τό 1969 στήν Αίγυπτιανή Πρεσβεία τῶν 'Αθηνῶν, θεωρεῖται ότι τελέσθηε στήν διλοδαπή (δηλαδή στό έξωτερινό) ή στήν ήμεδαπή. Γιά τούς λόγους πού αναπτύσσονται είδικάτερα στή συνημμένη υπ' ἀριθ. πρωτ. 228/25.4.1984 Γνωμοδότηση τής Νομικής Διευθύνσεως τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εξωτερινῶν, στούς δποίους ιαί άναφερόμεθα, ο γάμος αύτός θεωρεῖται ότι τελέσθηε στήν ήμεδαπή ιαί όχι στήν διλοδαπή (δηλαδή δέν θεωρεῖται ότι τελέσθηε στό έξωτερινό).

4. Μετά διόρθωτες έκτεθήνανε δινωτέρω είναι προφανές ότι, διφού ο ώς άνω γάμος τελέσθηε στήν ήμεδαπή, παρέπεται ότι ιαί κατά τίς δύο ώς άνω, υπό τόν ἀριθμό 2, έκτεθεῖσες διπόψεις ο γάμος αύτός ήταν δινηπόστατος ιαί όχι άπλως άκυρος.

5. 'Ο ώς άνω γάμος δέν έγκυροποιήθηε μέ τό ἀρθρο 7 παρ.1 τοῦ N.1250/1982, διότι ή έφαρμογή τής διατάξεως αύτής προϋποθέτει ότι ο γάμος είχε τελεσθεῖ στό έξωτερινό, σύμφωνα μέ τόν τύπο πού προβλεπόταν διότι τή νομοθεσία τής χώρας διόπου έγινε ο γάμος.
ο. Αντεισαγγελεύς

Γεώργιος Πλαγιανάκος